

Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2010/11:23 Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp. I propositionen föreslås att det belopp som får betalas ut enligt den svenska insättningsgarantin ändras. Ändringen görs för att genomföra ändringar i direktivet om system för garanti av insättningar. Förslaget innebär att det högsta belopp som kan betalas ut till en insättare höjs till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro. Dessutom föreslås en bestämmelse som innebär att det högsta ersättningsbeloppet i euro ska omräknas till svenska kronor enligt den valutakurs som gällde dagen för ersättningsrättens inträde. Som en följd av ändringen föreslås även att förutsättningarna för att ett utländskt kreditinstitut hemmahörande utanför EES ska få tillstånd att öppna en filial i Sverige ändras så att dessa överensstämmer med direktivet. Förutsättningarna för att få tillstånd att tillhandahålla sidotjänster eller driva sidoverksamhet för företag som är hemmahörande utanför EES och som har tillstånd att driva värdepappersrörelse från filial i Sverige föreslås bli ändrade på motsvarande sätt.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 31 december 2010.

I propositionen föreslås också ändringar av rättelsekaraktär i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. och lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa lagändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2011.

I motion 2010/11:Fi1 av Thomas Östros m.fl. (S) yrkas ett tillkännagivande om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i kronor.

För att säkerställa att det belopp som ska betalas ut vid ett eventuellt ersättningsfall faktiskt motsvarar 100 000 euro framstår det för utskottet som lämpligast att nu besluta att täckningsnivån ska uppgå till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro. Utskottet tillstyrker mot den bakgrunden regeringens lagförslag i propositionen.

Utskottet delar regeringens och motionärernas uppfattning att direktivets utformning är olycklig eftersom den begränsar möjligheterna för länder utanför euroområdet att formulera ett tydligt och säkert konsumentskydd för sina insättare. Utskottet anser att regeringen i de fortsatta förhandlingarna om det förslag till ändringar av direktivet som kommissionen lagt fram ska sträva efter att ändringar av direktivet kommer till stånd i syfte att, vid genomförandet av direktivet i medlemsstaterna utanför euroområdet, underlätta att insättningsgarantin införs i landets egen valuta. Vidare finns det enligt utskottets mening skäl för regeringen att vid införandet i svensk rätt av de kommande ändringarna av direktivet sträva efter att täckningsbeloppet formuleras i kronor. Utskottet anser att riksdagen till regeringen som sin mening ska lämna ett tillkännagivande om detta.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Utskottets överväganden	6
Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp	6
Täckningsbeloppets utformning	9
Reservation	11
Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp, punkt 1 – motiveringen (V)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionen	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp**

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
2. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
3. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
5. lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:23.

Reservation (V) – motiveringen

2. **Täckningsbeloppets utformning**

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad utskottet anför om att regeringen i förhandlingarna inom ramen för EU-samarbetet ska sträva efter att ändringar av insättningsgarantidirektivet kommer till stånd i syfte att underlätta genomförandet av direktivet i medlemsstaterna utanför euroområdet i egen valuta och att regeringen vid genomförandet av det ändrade insättningsgarantidirektivet ska sträva efter att täckningsbeloppet formuleras i kronor. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2010/11:Fi1.

Stockholm den 23 november 2010

På finansutskottets vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (M), Thomas Östros (S), Elisabeth Svantesson (M), Jennie Nilsson (S), Göran Pettersson (M), Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M), Monica Green (S), Carl B Hamilton (FP), Bo Bernhardsson (S), Marie Nordén (S), Staffan Anger (M), Mikaela Valtersson (MP), Anders Sellström (KD), Johnny Skalin (SD), Ulla Andersson (V), Sven-Erik Bucht (S) och Roger Tiefensee (C).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2010/11:23 Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp föreslår regeringen att det belopp som får betalas ut enligt den svenska insättningsgarantin höjs till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro.

De behandlade förslagen anges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Bakgrund

I oktober 2008 enades EU:s finansministrar i Ekofinrådet om att höja det lägsta tillåtna takbeloppet (täckningsnivån) på insättningsgarantin till 50 000 euro.

Den 8 oktober 2008 lämnade regeringen en proposition med förslag att täckningsnivån i den svenska insättningsgarantin skulle höjas till 500 000 kr (prop. 2008/09:49). Riksdagen antog regeringens förslag den 30 oktober 2008 (bet. 2008/09:FiU14).

Ett direktiv med ändringar¹ i insättningsgarantidirektivet² antogs den 11 mars 2009. Ändringarna innebar bl.a. en höjning av den lägsta tillåtna täckningsnivån till 50 000 euro från den 30 juni 2009. Med anledning av detta ändrades täckningsbeloppet i lagen om insättningsgaranti (bet. 2008/09: FiU35) till sammanlagt högst 500 000 kr för varje institut, eller, om det är högre, det belopp i kronor som motsvarar 50 000 euro då ersättningsrätten inträder. Ändringen av lagen trädde i kraft den 30 juni 2009.

Ändringen av direktivet den 11 mars 2009 innebar också att täckningsbeloppet skulle fastställas till 100 000 euro senast den 31 december 2010.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och betalningsfristen.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar

Utskottets överväganden

Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag i propositionen. För att säkerställa att det belopp som ska betalas ut vid ett eventuellt ersättningsfall faktiskt motsvarar 100 000 euro framstår det för utskottet som lämpligast att nu besluta att täckningsnivån ska uppgå till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro.

Jämför reservation (V).

Propositionen

Täckningsbeloppet

I propositionen anføres att den täckningsnivå som föreskrivs i lagen om insättningsgaranti inte når upp till den nivå som föreskrivs i direktivet. Bestämmelsen måste därför ändras så att ändringsdirektivets krav på harmonisering till ett belopp på 100 000 euro kan uppnås. Nuvarande täckningsnivå innebär en miniminivå för vad de nationella insättningsgarantisystemen ska täcka, och medlemsstaterna har möjlighet att införa mer generösa regler. Harmoniseringen innebär emellertid att täckningsnivån för insättningsgarantin fastställs till 100 000 euro.

I den nuvarande bestämmelsen anges täckningsbeloppet i både svenska kronor och euro. Denna konstruktion ansågs enligt propositionen lämplig bl.a. av den anledningen att insättarna ska veta vilket belopp i svenska kronor som åtminstone omfattas av insättningsgarantin. Ett annat skäl som talade för denna lösning var att begränsa valutarisken för insättarna. Konstruktionen medför att ersättningsbeloppet kan variera mellan 500 000 kr och det eventuella högre belopp som motsvarar 50 000 euro. Ändringsdirektivets krav på harmonisering ger emellertid enligt propositionen inte utrymme för att behålla den nuvarande konstruktionen. De alternativ som står till buds är därför att ange täckningsbeloppet enbart i svenska kronor eller enbart i euro.

Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har ingen invändning mot förslaget. Riksgäldskontoret delar bedömningen att täckningsnivån bör bestämmas i euro. Finansbolagens förening anser att den nuvarande konstruktionen med täckningsbeloppet i både svenska kronor och euro bör bibehållas, eftersom medlemsstater utanför euroområdet enligt ändringsdirektivet har möjlighet att avrunda de konverterade beloppen. Sparbankernas riksförbund tillstyrker en höjning av täckningsbeloppet men anser att det av

konsumentskäl är önskvärt med en fastslagen nivå på 1 000 000 kr. Riksbanken avstyrker förslaget och anser att täckningsbeloppet bör vara fastställt i kronor. Riksbanken menar att direktivets utformning är olycklig eftersom den begränsar möjligheterna för länderna utanför euroområdet att formulera ett tydligt och säkert konsumentskydd för sina insättare. Direktivet ger enligt Riksbanken Sverige möjlighet att fastställa ett ersättningsbelopp i svenska kronor, men beloppet måste justeras över tiden för att leva upp till direktivets krav på att ersättningsbeloppet ska motsvara 100 000 euro. Riksbanken anser att regelbundna justeringar i ersättningsnivån vid vissa givna och på förhand kommunicerade tidpunkter är mer tilltalande än att uttrycka ersättningsbeloppet direkt i euro. Finansinspektionen kan se för- och nackdelar med båda valutorna, men anser att övervägande skäl talar för att ersättningsbeloppet bör anges i kronor.

Regeringen delar inte den uppfattning som Finansbolagens förening har, eftersom ändringsdirektivet inte medger att täckningsnivån får fastställas till vare sig ett lägsta eller högsta belopp. Regeringen håller med Riksbanken om att direktivets utformning är olycklig eftersom den begränsar möjligheterna för länder utanför euroområdet att formulera ett tydligt och säkert konsumentskydd för sina insättare. Med anledning av att täckningsbeloppet fördubblas och höjs till 100 000 euro så förstärks enligt propositionen emellertid konsumentskyddet för insättarnas medel. Vidare anförts i propositionen att de konsumenter som har insättningar runt 100 000 euro, och som därmed berörs av eventuella valutasvängningar, får i sammanhanget anses vara mycket få. Mot bakgrund härav anser regeringen att den föreslagna konstruktionen i tillräckligt stor utsträckning tillvaratar konsumenternas intressen. Det kan även enligt propositionen noteras att Konsumentverket tillstyrker förslaget i sin helhet.

Vidare anförts i propositionen att Europeiska kommissionen i juli 2010 lade fram ett förslag till ett omarbetat insättningsgarantidirektiv. Förslaget förhandlas för närvarande på EU-nivå. Med stor sannolikhet finns det därför enligt propositionen skäl att återkomma i denna fråga när de ändringar i insättningsgarantidirektivet som det förhandlas om ska införas i svensk rätt.

I propositionen anges att kronans värde gentemot euron har varierat kraftigt under vissa perioder och att man kan räkna med att kronans värde även i fortsättningen kommer att variera över tid. För att möjliggöra en harmonisering föreslås i propositionen att täckningsnivån ska uppgå till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro.

Vidare anförts i propositionen att redan i den nuvarande bestämmelsen anges täckningsbeloppet i euro. Det framgår emellertid inte vilken valutakurs som ska användas för att omräkna beloppet till svenska kronor. Det framgår varken av insättningsgarantidirektivet eller av lagen om insättningsgaranti hur en konvertering av valutan ska gå till eller vid vilket tillfälle som en fastställelse av kursen ska ske. I lagen (1999:158) om investerarskydd anges att finansiella instrument eller medel som är angivna i ett

annat lands valuta ska räknas om till kronor enligt den senaste köpkurs som gällde dagen före beslutet. Denna konstruktion har enligt propositionen visat sig fungera tillfredsställande. En liknande bestämmelse bör införas i lagen om insättningsgaranti. Regeringen anser att det är rimligt att för omräkning av valutan använda den s.k. mittkurs som dagligen fastställs av Nasdaq OMX Stockholm (Stockholmsbörsen) och som publiceras på Riksbankens webbplats. Med en sådan konstruktion blir det enligt propositionen tydligt för såväl garantimyndigheten som insättarna vilken valutakurs som ska användas för att beräkna den exakta täckningsnivån.

Verksamhet i en filial till ett kreditinstitut eller företag utanför EES

Som en följd av höjningen av täckningsbeloppet föreslås en ändring av förutsättningarna för ett utländskt kreditinstitut hemmahörande i ett land utanför EES att få tillstånd att öppna en filial i Sverige. Innebörden av förslaget är att det krävs att kreditinstitutet utanför EES, i den mån det inte omfattas av en garanti enligt lagen om insättningsgaranti, omfattas av en utländsk garanti som bl.a. har en ersättningsnivå som motsvarar åtminstone 100 000 euro. Förutsättningarna för att få tillstånd att tillhandahålla vissa sidotjänster för företag hemmahörande utanför EES, som har tillstånd att driva värdepappersrörelse från filial i Sverige, föreslås bli ändrade på motsvarande sätt.

Övriga förslag

Regeringen föreslår ändringar av rättelsekaraktär i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. och i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Utskottets ställningstagande

I insättningsgarantidirektivet anges att medlemsstaterna senast den 31 december 2010 ska se till att täckningsbeloppet är fastställt till 100 000 euro i den händelse insättningarna blir indisponibla. För att säkerställa att det belopp som ska betalas ut vid ett eventuellt ersättningsfall faktiskt motsvarar 100 000 euro framstår det därför för utskottet som lämpligast att nu besluta att täckningsnivån ska uppgå till det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro. Utskottet tillstyrker mot den bakgrunden regeringens lagförslag i propositionen.

Täckningsbeloppets utformning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad utskottet anför om att regeringen i förhandlingarna inom ramen för EUsamarbetet ska sträva efter att ändringar av insättningsgarantidirektivet kommer till stånd i syfte att, vid genomförandet av direktivet i medlemsstaterna utanför euroområdet, underlätta att insättningsgarantins täckningsbelopp införs i landets egen valuta och att regeringen vid genomförandet av det ändrade insättningsgarantidirektivet ska sträva efter att täckningsbeloppet formuleras i kronor.

Motionen

I motion 2010/11:Fi1 av Thomas Östros m.fl. (S) yrkas att riksdagen ska tillkänna för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i kronor. Motionärerna anför att en viktig funktion för insättningsgarantin är att den ska fungera som ett konsumentskydd och skydda konsumenten om ett institut hamnar i ekonomiska svårigheter. Det är viktigt med en tydlighet mot konsumenterna och att konsumentskyddet prioriteras.

Vidare anför motionärerna att Riksbanken i sitt remissyttrande om förslaget till ändring av täckningsbeloppet riktar kritik mot att täckningsbeloppet ska anges i euro i stället för i kronor. Riksbanken menar att direktivet begränsar möjligheterna för länder utanför euroområdet att formulera ett tydligt och rättssäkert konsumentskydd för sina insättare. Motionärerna anför att Riksbanken anser att alternativet att göra regelbundna justeringar i ersättningsnivån vid vissa på givna och på förhand kommunicerade tidpunkter är mer tilltalande än att uttrycka ersättningsbeloppet i euro.

I motionen nämns även att Finansinspektionen anser att det finns övervägande skäl som talar för att ersättningsbeloppet bör anges i kronor och att det är otillfredsställande att insättarnas skydd blir beroende av en kommande valutakursutveckling.

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar att när täckningsbeloppet i lagen anges som det belopp i kronor som motsvarar 100 000 euro kan en osäkerhet uppkomma hos insättarna om hur stora insättningar i kronor som omfattas av insättningsgarantin. Dessutom kan en valutarisk uppkomma för insättarna. Utskottet delar därför regeringens och motionärernas uppfattning att direktivets utformning är olycklig eftersom den begränsar möjligheterna för länder utanför euroområdet att formulera ett tydligt och säkert konsumentskydd för sina insättare.

Utskottet noterar att kommissionen i juli 2010 presenterade ett förslag till ändringar av insättningsgarantidirektivet. Förslaget förhandlas för närvarande inom EU.

Mot bakgrund av att det nu gällande direktivet är olyckligt utformat beträffande täckningsbeloppet bör regeringen enligt utskottets mening i de fortsatta förhandlingarna inom ramen för EU-samarbetet sträva efter att ändringar av direktivet kommer till stånd i syfte att, vid genomförandet av direktivet i medlemsstaterna utanför euroområdet, underlätta att insättningsgarantins täckningsbelopp införs i landets egen valuta.

Vidare finns det enligt utskottets mening skäl för regeringen att vid införandet i svensk rätt av de kommande ändringarna av direktivet sträva efter att täckningsbeloppet formuleras i kronor.

Utskottet anser att riksdagen till regeringen som sin mening ska tillkännage vad som anförs ovan. Utskottet tillstyrker därför delvis motion 2010/11: Fi1.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp, punkt 1 – motiveringen (V)

av Ulla Andersson (V).

Ställningstagande

I regeringens proposition 2010/11:23 Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp föreslås att insättningsgarantins täckningsbelopp höjs från dagens 50 000 euro (dock lägst 500 000 kr) till 100 000 euro. Ändringen görs för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG.

Det finns framför allt två argument för länder att ha en insättningsgaranti för kunder i företag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto, dvs. i huvudsak banker. Det första skälet är att skydda vanliga människors lönekonton och besparingar i händelse av att en bank går i konkurs. Det andra motivet handlar om stabilitet i det finansiella systemet. Ingen bank, vare sig om den har en stark finansiell ställning eller befinner sig i trångmål, har tillräckligt med likvida medel för att betala ut alla eller en betydande del av insättningarna på en och samma gång. Därför är banker känsliga för risken för uttagsanstormningar om insättarna tror att deras medel inte är säkra och försöker ta ut alla sina insättningar samtidigt. Detta är en stor systemrisk för hela det finansiella systemet och kan allvarligt påverka hela ekonomin. För att minska denna risk har därför de flesta länder insättningsgarantier som garanterar insättarnas pengar upp till en viss nivå om en bank skulle behöva stängas.

Samtidigt kan man tänka sig att insättningsgarantier också har en aspekt som kan verka i destabiliserande riktning för det finansiella systemet. Om det inte fanns någon insättningsgaranti skulle förmodligen kunder vara mer restriktiva med att placera sina pengar i banker och finansiella instrument med potentiell hög avkastning. Allt annat lika är ju spegelbilden till en potentiell hög avkastning (ränta) hög risk. En insättningsgaranti kan således bidra till ökat risktagande i den finansiella sektorn. Sammantaget överväger dock förmodligen fördelarna med att ha en insättningsgaranti de potentiella nackdelarna.

Det direktiv som nu ska genomföras i svensk lagstiftning beslutades i finanskrisens kölvatten. Direktivet syftar framför allt till att harmonisera insättningsgarantisystemen inom EU. Detta motiv ställer Vänsterpartiet sig bakom, då det är viktigt att förhindra regelarbiter som kan leda till uttagsanstormningar i tider av finansiell turbulens. Däremot har Vänsterpartiet

invändningar mot nivån på täckningsbeloppet som enligt Vänsterpartiets mening är för hög. Enligt uppgift uppgår den svenska Insättningsgarantifondens behållning för närvarande till ca 23 miljarder kronor. Samtidigt uppgår de garanterade insättningarna till ca 980 miljarder kronor, vilket innebär att Insättningsgarantifondens behållning endast uppgår till 2,3 % av de garanterade insättningarna. Om de garanterade insättningarna överstiger insättningsgarantins behållning vid ett fallissemang garanterar Riksgäldskontoret det återstående beloppet. Vi menar att det inte är rimligt att skattebetalarna ska garantera privatpersoners och företags insättningar som överstiger 50 000 euro.

Den stora skillnaden mellan Insättningsgarantifondens behållning och de garanterade insättningarna belyser en annan svaghet i systemet som Vänsterpartiet vill framhålla. Ett insättningsgarantisystem är ett slags försäkring för bankernas kunder. Bankerna drar nytta av denna försäkring genom att risken att placera pengar i ett företag som omfattas av garantin minskar, vilket i sin tur gör företagets sparprodukter mer attraktiva. Samtidigt innebär den stora skillnaden mellan Insättningsgarantifondens behållning och de garanterade insättningarnas storlek att företagen bara betalar för en liten del av den försäkring som de indirekt får.

Europeiska kommissionen har i juli 2010 lagt fram ett förslag till ett omarbetat insättningsgarantidirektiv. Förslaget förhandlas för närvarande på EU-nivå. I det nya direktivet föreslås en målnivå för insättningsgarantifonderna på 1,5 % av de ersättningsberättigande insättningarna. Vi menar att denna nivå är långt under vad som kan anses vara acceptabelt. En målnivå för svenskt vidkommande skulle kunna vara 25 %, vilket i grova drag skulle täcka de ersättningsberättigande insättningarna om en av de fyra bankerna i det mycket lönsamma svenska bankoligopolet skulle gå i konkurs. Den frågan måste självklart utredas för att finna lämplig nivå och vilka konsekvenser olika alternativ får.

Sverige har dock en skyldighet att genomföra det redan beslutade direktivet 2009/14/EG och därför tillstyrker jag – trots invändningarna mot bl.a. höjningen av täckningsbeloppet – propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2010/11:23 Ändring av insättningsgarantins täckningsbelopp:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
2. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
3. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
5. lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Följdmotionen

2010/11:Fi1 av Thomas Östros m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att insättningsgarantins täckningsbelopp ska anges i kronor.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om
insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs¹ att 4 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*4 §²

Om en insättning omfattas av garantin, har insättaren rätt till ersättning motsvarande dels insättningens belopp, dels upplupen ränta till den dag då ersättningsrätt inträder.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock för varje institut uppgå till sammanlagt högst 500 000 kronor eller, om det är högre, det belopp i kronor som motsvarar 50 000 euro då ersättningsrätten inträder.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock för varje institut uppgå till sammanlagt högst det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100 000 euro.

Beloppet i euro ska räknas om till svenska kronor enligt den valutakurs som gällde dagen för ersättningsrättens inträde.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fall då rätten till ersättning har inträtt före ikraftträdandet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen (EUT L 68, 13.3.2009, s. 3, Clex 32009L0014).

² Senaste lydelse 2009:698.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 §

Ett annat utländskt kreditinstitut än ett sådant som avses i 1 § får ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse från filial i Sverige. Tillstånd *skall* ges om

1. institutet står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet i hemlandet och den myndigheten har medgett att företaget etablerar sig i Sverige,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas på ett sätt som är förenligt med 3 kap. 2–7 §§, och

3. insättningar hos filialen omfattas av garanti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller av en utländsk garanti som

a) omfattar insättningar som anges i 2 § lagen om insättningsgaranti och

b) har en *högsta* ersättningsnivå som *inte understiger ett belopp motsvarande 20 000 euro innan det i förekommande fall har gjorts avdrag för en självrisk med högst 10 procent av en enskild insättares garanterade insättning.*

Ett annat utländskt kreditinstitut än ett sådant som avses i 1 § får ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse från filial i Sverige. Tillstånd *ska* ges om

1. institutet står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet i hemlandet och den myndigheten har medgett att företaget etablerar sig i Sverige,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas på ett sätt som är förenligt med 3 kap. 2–7 §§, och

3. insättningar hos filialen omfattas av garanti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller av en utländsk garanti som

a) omfattar insättningar som anges i 2 § lagen om insättningsgaranti och

b) har en ersättningsnivå som *åtminstone motsvarar 100 000 euro.*

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 6 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

6 §

Ett företag med tillstånd enligt 4 § får efter tillstånd av Finansinspektionen tillhandahålla sidotjänster enligt 2 kap. 2 § eller driva sidosamfund enligt 2 kap. 3 §. Tillstånd får bara ges om företaget får tillhandahålla motsvarande tjänster eller driva motsvarande verksamhet i sitt hemland.

Tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 får bara ges om insättningar hos filialen omfattas av garanti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller av en utländsk garanti som

1. omfattar insättningar som anges i 2 § lagen om insättningsgaranti, och

2. har en *högsta* ersättningsnivå som *inte understiger ett belopp motsvarande 20 000 euro innan det i förekommande fall har gjorts avdrag för en självrisk med högst 10 procent av en enskild insättares garanterade insättning.*

Tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 får bara ges om insättningar hos filialen omfattas av garanti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller av en utländsk garanti som

1. omfattar insättningar som anges i 2 § lagen om insättningsgaranti, och

2. har en ersättningsnivå som *åtminstone motsvarar 100 000 euro.*

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2010:846

Föreslagen lydelse

12 §

Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor *som har avlagt revisors-examen*, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Förvaltningen och räkenskaperna ska, även om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, granskas av minst en revisor, om verksamheten omfattas av

- lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
- lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
- lagen (2004:46) om investeringsfonder,
- lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller
- lagen (2010:751) om betaltjänster.

I fall som avses i andra stycket ska revisorn ha den kompetens som enligt lag gäller för revisorn i ett svenskt företag av motsvarande slag som driver angiven verksamhet.

Till revisor får även utses ett registrerat revisionsbolag. Dessutom får en eller flera revisorssuppleanter utses.

Verkställande direktören ska se till att en revisor utses och att denne inom tre månader efter räkenskapsårets slut för granskning får redovisningshandlingarna i original eller bestyrkt kopia.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 2 §¹

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. livförsäkringsrörelse,

3. verksamhet av det slag som beskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet som kräver anmälan till eller ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, ifråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,

6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,

8. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (1995:400),

9. verksamhet för kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),

10. verksamhet som godkänd eller auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag,

11. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster men som inte omfattas av 10,

12. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),

13. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

14. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 13, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14 §§,

15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14,

¹ Senaste lydelse 2010:764.

16. yrkesmässig handel med varor, till den del verksamheten avser försäljning mot kontant betalning som uppgår till minst ett belopp som motsvarar 15 000 euro,

17. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster, eller

18. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.